

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Włochy) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (od C-406/17 do C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico

(Sprawy połączone od C-406/17 do C-408/17 i C-417/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym — Dyrektywa 2009/72/WE — Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Dyrektywa 2009/73/WE — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego — Dyrektywa 2011/83/UE — Agresywne praktyki handlowe — Zawieranie umów o dostawę energii elektrycznej i gazu ziemnego, które nie zostały zażądane przez konsumentów — Zawieranie umów o dostawę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa z naruszeniem praw konsumentów — Organ właściwy do nakładania sankcji w związku z tego rodzaju praktykami)

(2019/C 288/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)

Przy udziale: Adiconsum — Associazione Difesa Consumatori e Ambiente, Movimento Consumatori, Federconsumatori, Gianluca Salvati, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e la tutela dei diritti di utenti e consumatori (Codacons), Tutela Noi Consumatori, Movimento Difesa del Cittadino (od C-406/17 do C-408/17)

Strona przeciwna: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (od C-406/17 do C-408/17), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (C-417/17)

Przy udziale: Federconsumatori (C-417/17)

Sentencja

Artykuł 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, zgodnie z którymi zachowania tego rodzaju jak zachowania rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na zawieraniu umów o dostawę, które nie były zażądane przez konsumentów lub polegały na zawieraniu umów na odległość i poza lokalem przedsiębiorstwa z naruszeniem praw konsumentów, należy oceniać w świetle przepisów, odpowiednio, dyrektyw 2005/29 i 2011/83, w związku z czym zgodnie z tymi przepisami

krajowymi sektorowy organ regulacyjny w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE nie jest właściwy do nakładania sankcji w związku z tego rodzaju praktykami.

(¹) Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas — Litwa) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Sprawa C-8/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 ust. 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Swoboda świadczenia usług — Rynki instrumentów finansowych — Osoba fizyczna, która nabyła od banku pochodny instrument finansowy — Kwalifikacja tej osoby fizycznej w rozumieniu prawa Unii)

(2019/C 288/04)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TE, UD, YB, ZC

Strona pozwana: Luminor Bank AB

Sentencja

Dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do transakcji nabycia obligacji przy pomocy kredytu, takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, o ile transakcje te miały miejsce przed 1 listopada 2007 r.